



1117. szám.
1880. Január 11.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. **8** frt, 6 hóra **4** frt, 3 hóra **2** frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nonpareille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

Az „Üstökös“ t. olvasóihoz!

Az „Üstökös“ felelős szerkesztését a mai számmal kezdve **Szabó Endrére** bízom. Ő már régebben több éven keresztül különben is egészen önállólag vezette a szerkesztést, így hát teljes bizodalommal adhatom át azt neki most a felelősséggel együtt.

E változás a lapra nézve befolyással csak annyiban lesz, hogy az eddig reám nehezedt szerkesztői gondoktól most már teljesen megszabadulván, annál többet dolgozhatom a lap számára, a mely — természetesen — továbbra is az én tulajdonom marad.

Budapest, 1880. jan. 9.

JÓKAI MÓR.

MARTIUS TIZENÖTÖDIKE BÉCSBEN.

TÖRTÉNELMI ADATOK UTÁN.

JÓKAI MÓR-161.



császár kezében tartotta már a tollat, előtte feküdt a »Constitutio.« Körülötte összegyűlve az uralkodó család tagjai, s a trón magasállásu tanácsadói.

A császár kezében tartá a tollat. Rokonság, tanácsadók két részre voltak oszolva: az egyik biztatta, a másik lebeszélte.

Künn a piacon, az utcákon, fegyverben állt a diákság, a nemzetőrség, s a glacis-kon a

katonaság: a fegyverek töltve tüzzel, s a szivek is töltve tüzzel: — ki tudja mi lesz, ha ez a két tűz összeér.

Ekkor haragba jött a császár s azt kiáltá a kezét visszatartó főembereknek:

»Bin ich der Kaiser, oder bin ichs' nicht?«

* * *

Az egyetemtéren s aztán fel a két Bacterstraszén egész a »Lugeckig« hadirendben volt felállítva az összes egyetemi fiatalság, ezredekre menő. Egyik óra negyedről a másikra biztatták őket, hogy mingyárt jön a constitutió, csak még egy kicsit legyenek türelemmel. Az pedig a fiatalságnál hamar fogytán van.

Ha soká késik, a mire várnak, tömegesen fognak megindulni a Burg ellen, s aztán az egész nép velük megy.

Volt dolguk a szegény professoroknak, ez uttal kathedra nélkül, tartani a praelectiót a harczágyó facultásoknak; a mik között leg-tettekésebb volt a philosophiai testület. Jogász, orvos, theologus mind hagyta capacitálni magát, csak a philosophus nem. Az már is-merete a sophismákat és analizált.

Egyik küldöttség a másik után ment fel a Burgba, hogy meg van-e már? Egyik hirnök a másik után jött le a Burgból, hogy csak még egy kicsit tartsák vissza! már bele van ütve a tintába a toll!

A föld égett az emberek lába alatt!

* * *

Az utolsó követ az aulától egy fiatal költő volt.

Azt is Kaisernek hitták.

A Burgnak azon bejáratánál, a mit az »Óriások kapujának« hí a népajk, szembe találkozik vele Reischach báró.

»Itt a constitutio!« mutatja az neki az alá-irt lapot, de még nincs több belőle, csak ez az egy példány. Előbb ki kell nyomatni.«

»A nép türelme nem tart odáig, míg ez ki lesz nyomva.

»No hát hirdesse ön ki!«

»De hogy hallja meg egész Bécs az én szavamat?«

»Vigyen magával lovas trombitásokat.«

»Hol vegyem azokat?«

»Itt a magyar és az olasz gárda trombitásai.«

Mentek a gárdakapitányokhoz trombitásokat kérni.

A gárdakapitányok azt mondták, hogy szívesen odadják, csak adjon rá engedélyt a város parancsnok, Windischgraetz.

Futottak Windischgraeczhez.

Annak az előszobái tele voltak főtisztekkel, keresztül törtek rajtuk.

»Itt a constitutió! kérünk négy gárda trombitást.«

Windischgraecz azt mondta, hogy a gárdatrombitásoknak nem ő parancsol, hanem a főudvarmester.

Ekkor visszasietnek az udvarra s magukhoz a gárdistákhoz folyamodnak: azok aztán a maguk szakállára odadták nekik a négy trombitát.

»De már most magam csak nem hirdethetem ki gyalog a négy lovas trombitás között a constitutiót,« monda a költő.

»Nem ám!« A költőnek a lovát pedig a Heliconon tartják s az messze van.

»Ki ad frissen egy lovat?«

A gárdisták nem adhatnak, mert azoknak minden perczen készen kell lenniök, hogy felnyergelt lovaikra pattanjanak.

»De hiszen háromszáz ló áll a Burg istállóiban.«

Azok fölött meg a főlovászmester örködik.

Futottak a főlovászmesterhez.

Az meg azt mondta, hogy Lajos főherczeg engedelmé nélkül nem adhat lovat.

Ebben a kétségbeesésben vágat a Burg udvarára Breuner gróf, meghallja, hogy mi baja van a költőnek; azzal leugrik a lováról, feldobja a nyeregbe a muzsakit, a constitutioval együtt, s azzal előre a négy trombitástul közrefogva, legelőször is a Kohlmakon, s aztán végig a város minden piacznán, a hol leg-sűrűbb a néptömeg.

* * *

Ebben a pillanatban érkezett a magyar országgyűlés küldöttsége Pozsonybul, gőzhajóval, élén Kossuth, Batthyányi, Teleki László, Andrassy Gyula. Hozták a magyar országgyűlés feliratát az uralkodóhoz: hogy tegye boldoggá a szabadság áldásaival minden népét.

A magyar küldöttség s a constitutiót hirdetőök csapatja a Fetzer kávéház előtt találkozott össze. A magyaroknak le kellett szállni bérkocsijaikból: a németek tenyereiken emeltek le őket.

Martius tizenötödike Bécsben.

(Jókai Mór rajzához.)



Itt tartotta Kossuth legelső beszédét a németekhez németül.

Innen csak gyalog lehetett tovább menni, a sorfalat nyitó néptömeg között, elől egy magyar juratus, a nagy selyem háromszinű lobogóval, mellette egy német aulista, a szurony hegyére tűzött Constitutio hirdetményyel.

A lelkesedés őrzöngése volt ezen órában az egész városban, minden ablak kinyílt, a nők fehér kendőket lobogtattak az érkezők elé, a férfiak arcza ragyogott a lángtól, szeme az örömtől; türelmetlen vér, mely ma kész volt halálsebeket át elfolytani, felforrtában az arczokon akart kitörni. Minden ember ölelte csókolta egymást, nem volt idegen, nem volt ellenség, testvér volt minden.

Az öröm vihara nőttön nő utjában, s tetőpontjára hág, midőn a »Lugeck« szögleténél az egyetem közeliébe ér. Ott már reggel óta áll hadirendben nyolczezer diák, s mindegyiknek ott van a zsebében — a vörös kokárda.

Ekkor a tömegben keresztül törí magát egy szőke kékszemű ifju fehér szalaggal a derekán, s kivont kardjárara tűzve hozza az első nyomtatványt, mely a szabad sajtó alól kikerült. Az első szó a nyomtatványon, constitutió. Ez az ifju volt Giskra.

Egy vulcán kitörés volt az örömriadalomból, győzelem ordításból, a mi a jelenést követte: s arra megszólalt a szomszéd Jezsuita templom tornyában az estharang. Az utolsó válságos óra volt ez!

Ekkor Giskra a kardjával inte a tomboló tömegnek.

— Imára!

S arra mind a nyolczezer ifju egyszerre térdre ereszkedék s úgy várta végig, míg a harangszó utolsót kondul; egy kis fiu, az aula dobossa, ütötte hozzá az imát jelző dobbanásokat.

Soha buzgóbb, igazabb ima nem szállt föl az égre ennél.

* * *

Kossuth, Batthyányi, Teleki, Andrassy még együtt találták az aula fiatalságát: itt tartotta Kossuth azt a beszédet németül, a mit egy kortárs így nevez el: »Harmonischer Cataract.« (Az öszhang zuhatagja.)

A magyar küldöttség innen a Karinthis utczába vonult, s a »Károly főherczeg« szállodában pihent meg.

Annak az erkélyéről tartotta Kossuth harmadik beszédét a bécsi néphez, átadva annak a magyar nemzet üdvözlését, felszólítva a különajku népeket hogy tanulják szeretni egymást.

* * *

A magyar küldöttség amint átöltözött, sietett egyenesen a Burgba.

Jellemző volt e napra nézve még az is, hogy akkor szabadultak ki a »gyermekek« a hosszú fogság alól, amit gondos szülők ítéltek rájuk. A zürzavaros időben mindenki otthon tartotta a gyermekeit, az utczákon nem jó volt azoknak járni. — Martius 15-én kihozták a gyermekeket is a szabadba. A szabadság tolongásától nem kell félni, az nem tapos el senkit. A szabadság zürzavarában nem kell féltetni a gyermeket, nem téved az el benne.

Mikor a Mehlmarktön végig vonult a magyar küldöttség, már akkor nem csak férfakkal, de nőekkel és gyermekekkel is tele volt a tér; egy fiatal anya magasra emelve tartá, karjain emelve, kis gyermekét, a ki kalapját lobogtatva kiáltozá: »éljen a magyar!«

Kossuth kivette az anya kezéből a gyermeket s karjára emelve, megcsókolta azt, s aztán a gyermeket ölében tartva, mondott egy beszédet a bécsieknek, a melynek vége ez volt:

»Ez a gyermek egyike a szabad Ausztria jövődö polgárainak. Mire férfivá nő, már akkor a szabadság az egész emberiség köztulajdona lesz. Ezeké a boldog jövődö. Éljen az ifju kor!«

Ha igazat akartok mondani, mondjátok rá, hogy jó proféta volt.



Tallérossy Zebulon pályázatot hirdet 101 hazugságra.

Tisztelt hirlap-író közönség!

A nemes sport érdekében felhivlak beneteket, hogy ki tugya hamarab meglünyi 101 bakot, vagy mas egyib hazugsagot, eredetit. Palyazhatnak e hazaban szuletet magyar is nimet telivirek.

Palyadij, leghamarab czilponthoz irvönek egy igazi aranyos diszkötésü illusztra't pompas Baro de Manx.

Kezdödik verseny.

I (Altalanos szam) *Egyetirtis I.* (sajat numerus.) Karolyi Pista aszonta Tiszanak Casinoban, ne hajgalozik asztalra azal plajbaszval, mer az nem orszaggyulis hanem casino. (Tisza nem tilt asztalnal; asztalon nem volt plajbasz s Karolyi Pista nem monta semit.)

II. *Pesti Napló I.* Szontag Pali leköszöni magát orszaggyülesi alelnöksigrül, kipviseiösigrül, is megy haza Lapüjtöre gazdalkodnyi. (De csak Agnes napig, akor megin vizzagyn.)

III *Pesti Napló.* 2. Raduplaz vezircz kben Karolyi Pista plajbaszos toasztjara, mer casino izs kormány ellen fordult! Masnap hoz demetit.

IV. *Elenör 1.* Revanzs! Baro Kaas Ivor falbarugja Pesti Naplot; megy Legradyhoz csinyalnyi gazvilagitast. (»Hony soit, qui mal y 'prononce!«) Enil mar csak Siami ikrek elvalasa lett volna nagyob.

V. *Magyar. Allam.* I. Cavour (meghalta magat 1861-ben) megvesztegete A Hont szazezer frankokal (születe Hon 1863-ban) Bizonyosan purgatóriumbul külte azt a sok pinzt.

VI. *Pesther Lloyd I.* Muszka csaszar elen megingt volt atentatum, ezutal *szerecsillen kimenetelel.* (Ezt nem fogadjuk el teljes értékü concurrensnek, ki tudja, mit értett a P. L. »szerecsetlen kimenetelelnek?« azt e, ha eltalálták, vagy azt, ha nem találták el? — Pálya bírö.)

VII. *Politischer Volksblatt I.* Kiagya Somoskői arczkipit picturaban s valasztja hozza Asboth Jancsi photographiajat. Ez már csak kegyetlen baklövis!

VIII. *Függetlenség 1.* A budai hegyekben oly nagy volt a hideg, hogy minden gyümölcsfának elfagyott minden bimbója. (Sőt még a lovaknak a szarvai is mind lefagytak.)

IX. (Ez mind valaményinek számít egyet, mert ezerre hozták:) A Gellérthegy alatt megettek a farkasok egy finánczot.

X. (Ez is detto.) A marmarosi erdökben egy cigányt megtámadtak a farkasok, elővete a hegedűt, muzsikált nekik, nem bántották; hanem a helyett meettek öt oláhot, a kik a cigányt (!) ki akarták rabolni.

(Folytattatik.)

Furcsa.

Törökországban azt a jeles férfit, a ki lefordította a bibliát törökre, fel akarták akasztani, nálunk meg azt, a ki csak egy orosz regényt fordít le más nyelvről magyarra, mindjárt koszorus irónak hívják.

Igazán megfordított világ.

Iczky és Siczky.

Iczky. Miért esik az zokon a »Magyar Allam«-nak, hogy a »Hon« kikelt a magyar sajló »kisbirtoklása« ellen?

Siczky. Bizonyosan azért, hogy őt ez egy esetben nem illetheti rágalom.

Iczky. Hát osztán feleltek-e azok az újság-írók a Verhovay Gyula vádjaira?

Siczky. Nem az a kérdés: feleltek-e, hanem az, hogy meg-feleltek-e?

Silhuett-kép-talány.

Mi légyen ez?



Tessék megnézni a tulsó oldalon.

Az előző oldal képtalánya megfejtve.



Adósnak lenni! — — de hitelezőnek?

Szivtelen hitelezőkről mindenki hallhatott már hajmeresztő dolgokat. A magyar Mózesek és Ábrahámok, kik a faluk korcsmainak kármentői mögött csinálják nevezetes üzleteiket, Shakespeare Shylocka, a ki könyörtelenül bekasszálja az egy font hust adósa testéből, oly férfiak, a kik előtt félve emel kalapot a pénzzavarban leledző halandó. Hanem ezek angyali férfiak ahhoz az *adóshoz* képest, a kinek én egyszer kölcsön találtam adni.

Ki hallott valaha olyan *adósról* valamit a ki hitelezőjét a kétségbeesésig üldözte?

Ez már csak furcsa exempláris lehet, olyan furcsa, hogy halálos vétek volna a közte és köztem történt históriát elhallgatnom.

Pedig milyen jó barátom volt az istenadta. T. i., az én Sámson barátom, a kiről szólani akarok.

Épen nálam volt, mikor a postakihordó egy öt pöcsétes levelet adott át nekem. Meglehetősen számu forintok ütötték a markomat.

Az én Sámson barátom tágra nyílt szemekkel nézte a bankókat.

— Hallod-e, édes, — szól hozzám, — olyan bolond helyzetben vagyok, hogy nem tudom a lak-béremet kifizetni. Nem adhatnál nekem kölcsön husz forintot?

— Szívesen tenném, de magamnak is

— De kedvesem, egy hét mulva vissza adom.

Hát már csak nem engedhettem, hogy az én jó Sámson barátom hajléktalanul maradjon. Oda számoltam a markába a husz forintot.

— No, köszönöm, mához egy hétre készpénz fizetés mellett rendelhetsz magadnak egy husz forintos überczihert . . . én fogom kifizetni, olyan biztosra veheted.



S elment, hálás arczzal.

Elmult az egy hét. Átkozom is a napját. Azon kezdődött üldöztetésem. Az én Sámson barátom elkezdett engem üldözni.

Eljött hozzám, s egész megszégyenülten panaszkodott, hogy számítása cserben hagyta, a várt összeget nem kapta meg; szívesen mondtam neki, hogy hiszen nem oly sietős a dolog.

— Dehogy nem, dehogy nem, — kiáltott indulatosan — debizony sietős! A ki adós, kutya-kötelessége fizetni, különösen ha olyan barátjának adás, a ki szíves készséggel segített rajta s a kinek megígérte, hogy egy hét mulva pontosan lerőjja tartozását. Én ilyenben nem értem a tréfát.

— Hát hiszen jól van, no.

— Micsoda? Ezt nem lehet úgy félvállról venni, — kiáltott haraggal, — te úgy beszélsz, mintha azt hinnéd, hogy már elveszett a pénz.

Én meg foglak téged az ellenkezőről győzni, arról jót állok. Érted?



Haragosan távozott s én egészen vigasztalhatlan voltam. Kezdtem magamat kényelmetlenül érezni.

Egy ideig aztán nem jött felém sem. Igazán mondom, hogy ennek nagyon örültem. De örömöm nem volt teljes. Találkoztam vele egybűtt. S akár hol is találkoztunk, ő mindig előhozta adósságát. Lehattunk társaságban, hölgyek közt, az mind nem változtatott a dolgon. Félre hitt egy zugba. Aztán elkezdte előbb csöndesen, majd egyre hangosabban a szememre hányni hogy ő nekem tartozik. Utoljára már mentegetőznöm kellett.

S ez így ment unos-untalan. Sámson nem fogyott ki az új meg új frázisokból: »Ah! még mindig adósod vagyok 20 forinttal! — vagy: »Reményem, nem teszed fel rólam, hogy elfelejtettem volna? vagy: Nini! most jut eszembe, hogy még nem adtam meg neked azt a néhány forintot; de most már csombókot kötök a zsebkendőmre.«

Uristen! Hiszen nekem épen az volna jó,

ha elfeledte volna valahogyan azt az ő adósságát. Hanem csombókot kötni a zsebkendőjére egyáltalában nem volt neki szüksége. Eszébe jutott az az adósság neki a nélkül is, és üldözött vele engemet könyörtelenül.

S idők multával nem az hogy szelidült volna, hanem még makacsabb lett üldözésében. Már annyira ment, hogy levélben is vexált. Feleljek neki körülményesen: Nem zseniroz-e engemet az ő késedelmezése? Mit tartok én ő róla? Biztosítsa-e életét s megküldje-e nékem kézi zálogul a biztosító bárcaikat, hogy halála esetén se vesztsem pénzemet? Mikor van voltaképen sürgős szükségem a pénzre? stb. stb. Hogy én már kész lettem volna adósom elől Amerikába szökni.

Egyszer aztán megint találkoztunk egy fertály órára. Jó ideig beszélgettünk a nélkül, hogy említette volna a 20 frtot. Azt hiszik elmúlt tőlem a keserű pohár? — De bizony csak rákezdte:

— Szép tőled, édes barátom, hogy nem figyelmeztetsz adósságomra. Hányszor kértelek pedig, hogy figyelmeztess. Engem, hidd el, nem sértesz vele. Vagy talán hallgatásoddal azt akard mondani, — folytatá haragosan — hogy lemondasz arról a pénzről?

— No, no, — feleltem én mosolyogva.

— Dejszen azt nem tanácsolnám, — tört ki belőle az önérzet, — ily sértést el nem tűnök, inkább százszor meghalok. Most még csak arra kérlek, hogy ezután akárhol találkozunk, emlékeztess adósságomra, ha ellenségeddé nem akarsz tenni.

És bajomra: találkoztam vele.

— Sámson pajtás, — kezdém szerényen, — meghagytd, hogy figyelmeztesselek — —

Szörnyen megharagudott.

— Jó, jó. Ne gondold, hogy elfelejtettem. Jól tudom, hogy egy vigyázatlan pillanatban rovást szereztem nálad. Biztosítalak, hogy nem esik meg többet rajtam. Sajnálom ezt az egy esetet is, mert — fájdalom, — eleget kell e könnyelmű lépésemért lakolnom. Voltaképen ugyan a tiedért. Mert neked, mint az idősebbnek akkor — mikor is volt csak? — okosabbnak, szilárdabb jelleműnek kellett volna lenned, s kereken meg kellett volna tagadnod a kölcsönt, különösen ha tudtd — pedig tudtd — hogy adósságomnak

vissza fizetése engemet a legkellemetlenebb helyzetbe sodor.

— De édes Sámson barátom — — kiáltottam én kétségbeesve.

Hanem ő nem engedett szóhoz jutnom, csak folytatta szitkozódását. Elnevezett engem mindennek, csak jóra való keresztyén embernek nem.

Aztán el kezdett másoknak panaszkodni, hogy én milyen szivtelen ember vagyok. Féltem tőle, mint a tüztől.

Egyszer látom az ablakon át, hogy jön hozzám. Felálltak a hajam szálai.



— De nékem ugyan nem jössz be, hogy engem az én saját pénzemért megcsufolj.

Pedig azt mondják, hogy ez egyszer csak ugyan ki akarta fizetni a husz forintot.

Kis Pipás.

Krónikás adoma.

Sok vendég gyült össze pater Bunkónál, mind az ő tisztelendő kollegái.

Mikor a vendégek távoztak, a szakácsné

számba veszi az ezüstneműeket s úgy tapasztalja, hogy három ezüst kanál hiányzik.

Pater Bunkó gondolkozóba esik. Ki lehet a tolvaj? Végig vizsgálja elméjében környezetének bectületbeli állapotát s akár mit csinál sem tud más gondolatra jutni, mint hogy az eltűnt kanalakat valamelyik tisztelendő kollega vitte el tréfából.

Várt két hétig. A jószágok nem kerültek vissza. Ekkor már neki keseredett pater Bunkó, s irt valamennyi vendégének: »Az jó tréfa volt, hogy tisztelendőséged jól-evett ivott nálam, az is jó tréfa volt, hogy három ezüst kanalat elvitt, de az már rossz tréfa, hogy azokat két hét múlva sem küldi vissza.« A mire érkezett is nyomban néhány haragos levél, egy azonban a következőleg hangzott: »Az még megjárja tréfának, hogy tisztelendőséged a kanalait rajtam keresi, de annak meg



fele sem tréfa hogy tisztelendőséged két hét óta egyszer sem aludt a maga ágyában.«



A HUSZÁR BUCSUJA.



— Istenem, istenem! Ez az egy okos bácsi volt köztünk, most ez is elhagy bennünket . . .

IRODALOM.

Máday Izidor kilép a «Magyar Föld» szerkesztőségéből, Tekerdkői Rém Jóska meg belép a »M. F.« szerkesztőségébe. Egy magyar földre két csapás.

Végzetlen sajnálattal halljuk, hogy több elismert becsületességű napilap szerkesztőségében végleges változások fognak történni s köztük az »egyetértés« meg bomlik.

Mi legyen tulajdonképp egy magyar dal?
Hogy mi volt Petőfinék, Tóth Kálmánnak,
vagy mi a népnek, az régi dolog. A nép nem

tanul festeni, s nem hallja a színházak csodás áriáit. Összes eszköze a *szó*, és a *dallam*. Dalokban azért van zene, és *festészet* egyaránt.

Legújabb »lángelméinknek« a magyar dal két egyenes vonal. Így ni:

A ki ezt nem hiszi, annak bizonyítjuk a dolgot. Először is vegyük az első vonalat; az egy külsőféle fogalmat tartalmaz, p. o. ezt

Illetlen öltözet a gatyá . . .

Erre kell egy belsőféle, individualis fogalom, az az a másik vonal, p. o. ez:

De mégis hordja a bátya.

Következik a két vonalnak megfelelő másik

két vonal, az első megfelel az előbbi elsőnek, ilyenféleképen:

Jól illik reá a gatyá . . .

S most az előbbi másodiknak megfelelő második vonal, mely már az élt, a csattanósat képviseli:

Hej! a babája mosogatja!

És ime, előáll egy két strófás magyar népdal, még csak zene kell hozzá. Így hangzik, és így néz ki:

Illetlen öltözet . . .

Illetlen öltözet a gatyá,
De mégis hordja a bátyá.

Jól illik reá a gatyá,
Hej! a babája mosogatja;

Lósa Palyos.

És e csálhatatlan módszert követve, minden nap szolgálhatunk három kötet magyar dallal!

Álarozos bálban.



— Kisasszony, a belépti jegyet . . .
— Micsoda?
— Vagy úgy! Tisztességes nőnek néztem . . .
bocsánat.

Hogy nem fogják el Véghet?

vagyis:

Hogy fogják el Véghet?



I. Rendőr. Véghet keresed?

II. Rendőr. Én már elfogtam egyet, de az nem Végh volt.

I. R. Én is elfogtam egyet de az meg csakugyan ő volt . . . borbély a király-utczában.

A Petöfi-társaság közgyűlése.

A riporterek a hallgatók sokasága miatt nem férvén a nagy terembe, az előszobában néznek széjjel, hogy az ott lerakott holmik után jegyezhesék fel a notabilitások neveit. A mi legelőször szembe ötlük: egy két emeletes, hat esztendő, megtépetett béllésű kalap, — jegyzi a reporter: *Pulszky Ferencz*. — Azután ott mosolyog ki egy felső kabát belső zsebéből a »Független Hírlap« az a példánya, melyben egy rágalmozott vöröshöz szóló költői levél jelent meg; írja a reporter: *Balázs Sándor*. — A szögletben spanyol nád bot, mellette a szögön nagy galléru bekes, ennek a zsebében régi faragású tajték-pipa, (laikus kézzel rávésve: 1200-ban tsinálták,) manuskriptum a következő notabénével: ha *Somogyinak* adom: spanyol románcz, ha *Vadnaynak*: népballada; jegyzi a reporter: *Lauka Gusztáv*. — Magyar kalap. kaczkai tollal, — írja a reporter: a demokrata gróf, *Teleki*

Sándor. — Azután nagyon kutat még valamit, p. o. egy mantlye-t, vagy egy muffot, vagy egy kötő-kosarat félig elkészült harisnyával . . . vagy egy szoba lányt . . . Végül megtalálja a mit keres. Oda bent felolvass valaki de nem lehet egy hangját sem kivenni a kulcs-lyukon által. Bátran jegyzi fel a reporter : Beniczky *Bajza* Lenke.

* * *

A programmon kívül is volt még egy felolvasás. A banketten. Sokáig kellett valakire várakozni. *Endrődy* Sándor megunta magát, kiment s vissza jött egy levéllel, melyet az elnök nyomban felolvasott :

»Nem mehetek el ebédre. B. B. Lenke.«

Ez volt a t. írónő eddigi munkásságának legkevesébé sikerült műve. Ki merjük mondani, hogy senkinek sem tetszett,

* * *

Aztán király-választó gyűlés volt. Közfelkiáltással választottuk meg *Jókait* a társaság és a magyar irodalom királyává. Mindjárt lett volna hozzá zászlós ur is : *Teleky* Sándor gróf. Hanem *Jókai* menten lemondott. Hogy legyen ő király mikor nem fizetünk neki civillisztát ?

Ne higgye, hogy nem.

Igaz : szegényesen. Csak szívünk őszinte szeretetével. Hanem ennek aztán nem ingadozik az áziója.

* * *

Győry Vilmos háromszor is felköszönti *Teleki* Sándort.

Lauka titokban egy kérdést intéz *Teleky*hez :

— Nincs ott Erdélyben valami üresedésben levő superintendencia ?

* * *

Lauka toasztiroz.

Egy valaki. Ejnye, de jó ötletei vannak annak a *Gusztinak.*

Más valaki. Jókám, — pedig még most csak úgy *elszólta* magát.

* * *

Mikor meg *Aigner* toasztiroz.

A. Mit mondott az az *Aigner* ?

B. Semmit.

A. De hiszen beszélt.

B. Azt már igen.

* * *

Inter pocula indítvány tétetik hogy a társulat tagjai »per tu« legyenek.

Általános Prémület, s ennek folytán az indítvány gyalázatosan megbukik.

* * *

Tekerdki *Rém* Jóska pedig ott ült mivoltának helyes tudatában a garde-robeban. A subák és bundák közt. — Egy hangot sem adott. Mert a bundaneműek tudvalevőleg csak akkor szólnak, mikor porozzák őket.

Csipi Csóka.

CSÚF-IRODALOM.

Jaj, beh sokszor . . .

Jaj, beh sokszor megcsodáltalak már !
Büszkeséged : férfi ; szived : asszony !
Róza vagy, föléd hajolni engedsz
S megtiltod, hogy ajkam leszakasszon.

Mint az asszony, gyöngé és kaczer vagy
S mint a férfi, bátor és szilaj,
Hűségednél változóbb szeszélyed
S több a dacz benned, mint a sohaj.

Majd ha feleségül veszek, édes,
Megtudom, búbájodban mi rejlett . . .
Megtudom, hogy férfi a hatalmad. —
Istenem, de asszony ám a — nyelved !

Csunya gyerek.

Apró-cseprő.

A házasság olyan, mint a vadalma : szép, míg a lombok közé csalogat ; de ha bele harapunk : — *fanyar.*

*

A modern világtájdalmas poéták hasonlítanak a vásári koldusokhoz, akik hangos panaszsal mutogatják sebeiket, hogy egy krajczárt kapjanak.

*

A lelkiismeret mindig *sánta*, mikor a becsület-érzés vak.

*

Egy új magyar szépirodalmi folyóirat czimszalagjai :
An Herrn Agent Gutsbeztzer etc. N. N.
in . . . letzte Post

Julius.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

R-r E. (Bjmk.) A szives jó kívánságot hasonlóval visznozzuk. Az apróságból nehányat felhasználunk, — **Spinoza.** (Fth.) Hát öntől mikor kapunk már valamit ? — **Ney James.** (Bpst.) Tudassa velünk lakását, vagy látogasson meg bennünket a szerkesztőségben. — **Bátor.** (Bpst.) Az már nem bátorság, hanem mérészség, hogy ön ezt a verseményt ki akarja nyomtatni. — **Cs. Cs.** (Vrd.) A következő számokban. — **Gajdács Pál.** (Gsba.) »A tisztelendő ur kocsija« egyedül marad a magazinban ? — **V. H.** (Klzsvr.) Idejért multa. — **K-cs Ö-n.** (M. Szgt.) A visick kázusát megörökítjük. A levele végén tett kérdésre »igen«-nel felelünk. — *Több kéziratról jövőre.*

Laptulajdonos :

JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő :

SZABÓ ENDRE.

Rajzolja :

JANKÓ.

Budapest, 1880.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.
(Athenaeum-épület.)

HIRDETÉSEK.



16

év gyökeres eredmény minden kétség kívül biztosítja, miszerint a Thedo tanár féle

szakállhagyma

a legjobb és legbiztosabb szer szép szakálnövés elérésére.



Számtalan férfi, sőt a legmagasabb körökből is e szernek köszönik szép szakállukat.

Ezen szer a szakálnövést hihetetlen gyorsasággal eszközli, ugyanarra, miszerint sőt 16 éves ifjúnál is a legrövidebb idő alatt teljes szakált növeszt, — mi ezekre menő bizonyítványok által igazolva van.

Tekintetes ur!

Megvallom önnek, hogy valami minden ilyen szert, úgy a szakállhagymát is hűbónak tartottam, de esetleg meggyőződtem egy barátomnál ezen szer jelességéről és kérem önt a mellékelt összegért egy csomagot ezen kitűnő szerből küldeni. Maradván tisztelettel

Miechura A. m. p.

Egy csomag ára 2 frt 10 kr.

Kapható **Török József** gyógyszerész urnál, Budapesten, király-utca.



Temesváry Móricz cipő-gyára

Budapest, király-utca 2. sz.
Orczy-ház.

A téli szükségletre ajánl nagyban és kicsinyben:

Hölgyek számára:

Nemez pongyola cipőket minden színben szakkal és csokorral 1 frt 80 kr.

Eberlasztang vagy bőr-ozugos topánokat magas vágással, a legfinomabban kiállítva 3 frt.

Czugas bőrtopánokat, erős chagrin vagy bornyubőrből veres nemezbeállással, sze-elve. Dupla talppal, esős időben tartós 3 frt 40 kr.

Urak számára:

Topányokat, bornyu vagy bagaria bőrből, szegett és srófolt duplatalppal, igen erős 4 frt.

Topányokat orosz lakkbőrből, szegett dupla talppal és srófmunkával, munkába és esős időben való 4 frt 80 kr.

Térdesizmákat, dupla bagaria bőrből háromszoros csavarral ellátott dupla talppal vízmentes 8 frt 80 kr. Ugyanaz orosz lakk bagaria bőrből 12 frt.

Megrendelések postai utánvét vagy az összeg beküldése mellett a legpontosabban megküldetnek.

Kimerítő árjegyzékek ingyen.

Mook-féle pipere-gyógyszer!

1848 óta egyedül orvosilag kitűnőnek bizonyult bőrbajok ellen

Mosakodandó

Mook-féle kali-crème-vel,

1, 2, 3 és 4 erősségű üvege 1 frt. olcsó szétküldéssel
Fürendő

Mook-féle fenyőtü-kivonatban

1 fürdőre való üveg 40 kr.

Szétküldése legutányosabban. **Wien.**

A cs. k. udv. tábori és más hírvezetesyógytárak szállítója.

Budapesten kapható **Török József** gyógyszerész urnál.

!!! Utánzat ellen óvakodni kell !!!

Legforróbb köszönetemet

csakis az általan ismert és híres **köszvényvászón** használata által szabadultam meg heves fájdalmaintól s gyógyultak meg köszvényes lábaim. — Alulirott tehát minden ily bajokban szenvedőknek ezen **köszvényvászónat**, mely Budapesten **Török József** ur gyógyszerésztárában kapható, használatra legmelegebben ajánlhatja

mely tisztelettel

Szokoly János,
Budapesten, gyep-utca.



Kopaszság

és a hajszülés és a pikkely képződés ellen a naponta beérkező hála- és köszönet-iratok szerint legjobban használható a

TANIN-OLAJ

Dr. Moras-tól.

Tekintetes Fürst József gyógyszerész urnak **Prágában.**

Soknemű gyógyszerek nem voltak képesek a hajvesztéstől meggyógyítani, míg orvosom ajánlatára a dr. Moras-féle **tanin-olajt** megkísértem, igen rövid idő alatt ezen bajomtól megszabadított. Erdem szerint ezennel a nyilvánosság útján e kitűnő készítményt megdicsérem, és készítőjének köszönetemet kifejezem.

Prága, 1877. február hó 10-én.

Kinsky.

Tisztelt gyógyszerész ur!

En sem mulaszthatom a dr. Moras-féle **tanin-olajt** érdeme szerint a nyilvánosság útján megdicsérni, mivel engem nem csak a hajvesztés és a pikkelyképzéstől mentett meg, hanem új és tömött hajnövést is idézett elő.

Bécs.

Andrássy.

Tisztelt gyógyszerész ur!

A kopaszság ellen a legjobban használ a dr. Moras-féle **Tanin-olaj**. Kérem sziveskedjék még egy nagy üveggel küldeni. Tisztelettel

Prága.

Jeremiasch, cs. k. törvénytörvényi tanácsos.

Kapható üvegenként 1 és 2 frtjával **Török József** gyógyszerész urnál, Budapesten, király-utca.

Sérvben szenvedők

bérméniesített levelekre készséggel, és d j nélkül kapják a Sturzenegger Gottl.-féle különben ártalmatlan altesti sérvenőcs kimerítő használati utasítását **Sturzenegger Gottl.-nál Herisau** (Svájc), mely utasításhoz tökéletesen gyógyított számtalan kitűnő bizonyítványa és hála levele van mellékelve. — Szétküldés minden országban. — Egy fazék kenőcs ára 3 frt 20 kr. — Kapható **Formágyi Fr.** gyógyszerésznél »a szűz Máriahoz« **Budapesten** és **Weiss József-nél** Mohrenapotheke **Bécs**, Tuchlauben 27.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállaltattnak
Servita-tér 3. sz.